

UN SEQUIT D'IRREGULARITATS ENVOLTAVA ELS PERRET

Crònica d'una mort anunciada

A Castelló la mort de Clément Perret encara provoca molts interrogants. Mentrestant, els GAL han fet públic un comunicat on només parlen de «relacions d'amistat» amb el clan Perret, i a Euskadi la trama sembla aparèixer molt més clara.

Pasqual Broch

Les investigacions al voltant de la mort violenta de Clément Perret, a mans d'un escamot d'ETA militar, el passat dia 16, posen en relleu, cada vegada més, que el germà major, Gilbert, era l'objectiu del etarres.

Encara que la policia no ha ofert informació clara sobre aquesta possibilitat, molt barallada per la premsa, hi ha indicis que Gilbert Perret, 50 anys i cap visible del clan, era el veritable home lligat a diverses accions violentes contra militants bascos refugiats a Euskadi Nord. Per aquest motiu, Gilbert ha demanat permís

per abandonar l'Estat espanyol, «a la vista del risc que corre la seua vida».

Una altra circumstància ha estat el comunicat fet públic pels GAL, en el sentit que Clément Perret mai no havia estat membre de l'organització. La nota, divulgada el passat cap de setmana, assenyala que el fet que diversos membres de l'organització d'ultradreta visitassen els Perret «era tan sols motivat per l'amistat que hi havia entre ells».

Aquestes amistats, segons ha pogut comprovar EL TEMPS, s'han aplegat a Castelló, assíduament, en

Lloc on va ser assassinat Ramon Onaederra, a mans del GAL, a l'esquerra. A la dreta, dalt, el restaurant dels Perret a Castelló, i, baix, el cotxe utilitzat en l'atemptat.

els darrers cinc anys. I encara que no hi ha gaire informació de les activitats dels Perret des que arribaren a la Plana el 1971, es pressuposa que les visites arranquen des d'aquesta data. Persones vinculades als germans Perret per motius professionals, i que han demanat total discreció sobre la seua identitat, coincideixen a manifestar «la peculiar personalitat del Perret i de les seues activitats». Estranyes reunions en locals públics de Benicàssim, como ara el restaurant el Rall, i foscos episodis on s'havia arribat a registrar violència contra persones, són ara destacats per antics

col·laboradors professionals dels germans Perret. De tota manera, els GAL han deixat ben clar que el seu desmentit es refereix tan sols a Clément Perret. De Gilbert, no n'han dit res, i aquest ha estat l'home assenyalat habitualment en els informes publicats a la premsa.

Gilbert Perret portava quatre setmanes en llibertat provisional quan s'esdevingué l'atemptat, i acabava d'arribar d'unes curtes vacances de quatre dies, que havia passat fora de Castelló. Aquestes circumstàncies fan pensar que l'escamot no pensava

trobar Gilbert al restaurant del germà.

Dues pistoles

D'altra banda, la Direcció de la Seguretat ha informat que són dues les pistoles utilitzades en l'atemptat, contra les primeres tesis que asseguraven que els trets eren d'un sol membre de l'escamot. I la policia ha donat gran importància al fet que una bala, marca SBP, fos de fabricació txeca. Això podria significar, diuen, que ETA ha trobat una altra font per a proveir-se d'armament, a banda de les pistoles Browning i els cartutxos SF o FN, de 9 mil·límetres *parabellum*. La bala txeca va fer pensar que els Perret havien disparat algun tret, en resposta a l'agressió. Aquest fet ha estat desmentit formalment per la policia, la qual assegura

NOVETATS EN LLIBRES

EL GOS QUE VA VEURE DÉU

Dino Buzzati

El Cangur, 85, 128 pàgs. El millor que ha escrit Dino Buzzati, el mestre de la narrativa de l'absurd i del sarcàstic de la vida contemporània.

EDICIONS 62

CHUCK ARANBERRI A CAL DENTISTA

Bernardo Atxaga

El Petit Esparver, 4. Il. Juan Karlos Equillor. La primera visita de Chuck Aranberri a cal dentista. Ui quin mal!

EDICIONS DE LA MAGRANA

TACADA

Col·lecció «Els llibres de la Granota», núm. 6.

Enric Larreula
Dibuixos d'Ada Garcia

GREGAI. LLIBRES

CARNET D'UN DILETANT

Joan Perucho

La Unitat, 96. Monstres, fantasmes, somnis... Un recorregut fantàstic per mons recòndits i apassionants fet amb una observació atenta i penetrant de la realitat quotidiana.

EDITORIAL TRES I QUATRE

POEMES I CANÇONS

Lluís Llach
Pròleg de Joan Fuster

Vuitena edició de les cançons de Llach, amb les partitures per a guitarra, incloses les del seu darrer disc, *Maremar*.

EDITORIAL TRES I QUATRE

CENTAURES

Manuel Molins

Teatre, 14. A través de la família Borja, l'autor ens acara amb la passió ambigua i ferotge del poder: el poder com a joc eròtic i el poder com a mite de modernitat.

EDITORIAL TRES I QUATRE

Pascual Madoz

Articles sobre el Principat de Catalunya, Andorra i zona de parla catalana del Regne d'Aragó al *Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de España y sus posesiones de Ultramar*.

Pròleg d'Antoni Pladevall. 2 vls. Reproducció facsimilar

CURIAL

TRACTAT DE LES MADUIXES

Vicent Andrés Estellés
Memòries, 1

El dietari autobiogràfic del gran poeta valencià.

EDITORIAL EMPÚRIES

DICCIONARI PORTUGUÈS-CATALÀ

Els diccionaris de l'Enciclopèdia. De venda en llibreries.

ENCICLOPÈDIA CATALANA

EL CATALÀ DEL NORD

Ramon Felipó

Col·lecció «La Rella». 128 pàgs.

Recull de la premsa catalana del nord. Indispensable per a conèixer la realitat del català a Catalunya Nord.

EDITORIAL EL LLAMP

que Gilbert Perret ja no te llicència d'armes classe B, que fa uns anys va ser-li autoritzada per la Direcció General de la Guardia Civil. Fonts oficials no han volgut explicar perquè Gilbert Perret gaudia d'aquesta llicència que li permetia de passejar armat.

Aquestes dades, i poques més, componen la reduïda informació que ha obtingut el jutjat que a Castelló ha portat endavant el sumari.

Només quatre persones han declarat davant el jutge: la vídua de Clément, el cambrer Miguel Palomeque —ferit al genoll d'un tret— i els dos germans, Gilbert i Marius. Cap dels més de vint clients que esmorzaven en el restaurant en el moment de produir-se l'atemptat ha pogut ser localitzat per la policia judicial. El sumari, declarat secret des del primer moment, ha passat ara al Jutjat Central d'Instrucció de l'Audiència Nacional, competent en accions atribuïdes a escamots armats.

Mentrestant, les investigacions al voltant de la possible relació entre la mort de Clément Perret i l'atemptat contra el restaurant Arrantzale, del Grau de Castelló, són més lligades que mai.

La relació entre els dos fets és, però, encara ben estranya. Com estranyes són les contradiccions entre la versió oficial del que va passar al restaurant del l'Aeroclub i les declaracions del cambrer Miguel Palomeque a la premsa. Aquest ha insistit que «van disparar des de dins del restaurant», mentre Clément Perret era mort a l'exterior. I ha declarat, sense aparents contradiccions, que tan sols un membre de l'escamot va utilitzar l'arma.

En qualsevol cas, i com ja han explicat els darrers dies companys de la premsa diària, cada vegada resulten més significatives les diferències entre les versions oficials dels fets i les dels mitjans de comunicació.

Entre les declaracions més espectaculars cal destacar, de tota manera, la del cap de la policia de València, el qual va afirmar que «donada l'extraordinària publicitat que s'ha donat de les activitats dels germans Perret, resulta estrany que ETA no haja anat per ells abans».

Pel que fa a la pretensió de la família Perret d'abandonar l'Estat espanyol, la sala 13 de l'Audiència Provincial de València ha manifestat que no és possible, ja que Gilbert es troba en llibertat provisional, processat per l'incendi intencionat d'una fàbrica de sabates a Torrent, al juny del 1983.

LLIBRERIA TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 7 Tel 352 91 10 València, 2